

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg markerede blot, at da vi havde grundtigningsskylden, blev den væltet over på køberen, men det er rigtigt, at da den gled væk, skete der vist ikke noget, så vidt jeg erindrer, men det er i og for sig også ganske ligegyldigt, for det var nemlig en ting, som man blot kom til at betale af, og man fandt så ud af, at dér hvor den skulle ramme, ramte den ikke. Det var jo meningen, at det var sælgeren, den skulle ramme, men sådan gik det bare ikke. Mere skal jeg ikke sige om den ting nu.

Det andet, hr. Lykketoft ville have mit gæt på, var, hvor meget ejendomspriserne kommer til at stige. Det kan jeg ikke give noget svar på, og det ved hr. Lykketoft også godt; det kan han vel heller ikke. Men lad os prøve under udvalgsarbejdet at få nogle beregninger, der viser, under hvilke forudsætninger der vil ske prisstigninger af den ene eller anden art, og lad os så se på, hvor meget den løbende grundværdistigningsafgift, som man ønsker indført, vil komme til at betyde, om den ikke kommer til at betyde – hvad jeg tror – et indgreb i værdien af det, man ejer, og det ønsker jeg ikke at være med til. Mere skal jeg ikke sige om det.

Svend Heiselberg (V):

Som ordfører for partiet venstre vil jeg fremhæve partiets helt principielle indstilling, nemlig at vi er imod ejendomsskatter i det hele taget. Det skyldes det forhold, at de udskrives ganske uden hensyn til ejerens indtægtsforhold og i øvrigt også til hans formueforhold. De er dermed i strid med al anden skattelovgivning i Danmark, når man ser bort fra de egentlige forbrugsafgifter. Det vil sige, at hvis to parcelhusejere har deres huse liggende i samme kvarter og med samme grundstørrelse, betaler de samme ejendomsskat, selv om den ene er en arbejdsmand med en lav løn og den anden er en direktør med en højere indtjening, måske op til fem gange så høj. Det betyder også, at hvis man har to gårdejere i samme landsby med samme jordtilliggende og den ene har negativ indkomst på grund af sine kapitalforhold, mens den anden har et pænt overskud, betaler de samme ejendomsskat, og dertil kommer, at skat på produktionsjord og anden

erhvervsjord er stærkt omkostningsforøgende.

Men vi er i venstre realister, vi kender det politiske flertal i folketinget i den aktuelle situation og ved, at vi må glemme vore drømme om retfærdighed til en anden og bedre lejlighed.

Jeg skal støtte indenrigsministerens forslag om at nedtrappe den amtskommunale grundskyldpromille gradvis, til den i 1989 kommer ned på 6, og ligeledes forslaget om ophævelse af 10 promille reglen i primærkommunerne. Den består jo i, at hvis blot én af kommunens skatteydere to år før det pågældende skatteår har ramt skatteloftet, skal der udskrives grundskyld med mindst 10 promille. Pligten hertil bortfalder ifølge forslaget, hvis kommunens udskrivningsprocent for det kalenderår, hvor skatteåret begynder, er fastsat til en sådan størrelse, at ingen skatteydere længere kan ramme skatteloftet. I hvert fald det sidste punkt synes der at være et flertal for i folketinget, men vi kunne ønske at give kommunerne en større frihed til at planlægge ejendomsskatteudskrivningen selv.

Det er der måske ikke flertal for i folketinget i dag, men overvejelser herom kunne indgå i de kommende forhandlinger om en skattereform.

Desværre går de forslag, som er fremsat fra anden side, dvs. fra socialdemokratiet, i modsat retning, idet man blot vil tvinge de kommuner, der i dag ikke udskriver ejendomsskatter, til at gøre det i fremtiden. Samtidig ønsker man yderligere at uddybe den forvirring, der eksisterer i ejendomsskattesystemet med hensyn til de sociale boligselskaber, således at der skal ske yderligere favorisering af disse selskaber på de øvrige skatteydere og de private boligselskabers bekostning.

I det socialdemokratiske forslag er der yderligere en bestemmelse om indførelse af en grundværdistigningsskyld på 40 promille. Tilsvarende love og tanker har tidligere eksisteret, men er med held blevet henholdsvis fjernet og afvist, men nu dukker de op som trolde af en æske.

Efter at have hørt hr. Lykketoft kommer jeg til at tænke på, at hr. Heinesen siger, at når engang en skattereform er gennemført, kunne man tænke sig med et andet flertal i folketinget, bl.a. venstrefløjen, at gennemføre en ekstra indkomstskat. Den næste dag siger